

Kulturministeriet

Att.: Specialkonsulent Julie Broholm

Sendt pr. email til kum@kum.dk og jubr@kum.dk

24. juni 2025

Høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelser om politisk reklame, mediefrihed m.v.

Danske Medier har med tak modtaget Kulturministeriets høring over udkast til fire bekendtgørelser om udmøntning af det lovforslag om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed m.v. og lov om mediestøtte, som blev vedtaget af Folketinget 3. juni 2025.

Danske Medier noterer, at formålet med bekendtgørelserne er at udmønte loven og dermed sikre mulighed for efterlevelse af forordningen om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame og den europæiske forordning om mediefrihed, men ikke at indføre yderligere krav.

Danske Medier ønsker at takke Kulturministeriet og Slots- og Kulturstyrelsen for at have inviteret foreningen til dialog om den danske implementering af EU-reglerne og i særdeleshed de kommende vejledninger dels til bekendtgørelsen om tilsyn med forordningen om politisk reklame og dels til bekendtgørelsen om håndhævelse af og tilsyn med forordningen om mediefrihed. Det er vigtigt for foreningen, at de nye regler kan administreres uden at medføre unødvendige eller uhensigtsmæssige administrative byrder for medievirksomhederne. Derfor er dialogen meget værdsat.

Foreningen ønsker i de følgende afsnit at fremkomme med nogle bemærkninger til tre af de fire udkast til bekendtgørelser.

Udkast til bekendtgørelse om tilsyn med samt straffebestemmelser for overtrædelse af forordning 2024/900 om gennemsigtighed og målretning i forbindelse med politisk reklame

Danske Medier bemærker indledningsvist, at udkastet til bekendtgørelse blandt andet henviser til hjemmelsbestemmelserne i radio- og fjernsynslovens § 93, stk. 2, og § 93, stk. 4. Af førstnævnte fremgår, at der i forskrifter, der udstedes efter blandt andet § 85 e, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. § 85 e bemyndiger kulturministeren til at fastsætte nærmere regler om udbydere af politiske reklametjenesters indberetning af oplysninger efter artikel 16 i forordningen. Samtidig fremgår det af § 93, stk. 4, at kulturministeren kan fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af blandt andet artikel 16 i forordningen. Danske Medier finder

det uklart, om de nævnte bestemmelser i radio- og fjernsynsloven overlapper hinanden i forhold til artikel 16, hvilket forekommer uheldigt.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 5, stk. 2, nr. 1, at et påbud skal indeholde en ”præcis angivelse af den reklame, der er i strid med forordningen”. Danske Medier foreslår, at ordet ”der” i nr. 1 erstattes af ”som Radio- og tv-nævnet finder”.

I bekendtgørelsens § 6, stk. 1, henvises til radio- og fjernsynslovens § 39, stk. 4, hvilket imidlertid bør være stk. 6, jf. lov nr. 2212 af 29. december 2020 om ændring af radio- og fjernsynsloven. Det bemærkes i øvrigt, at lovens navn i bekendtgørelsens § 6, stk. 1, mangler ”svirksomhed”.

Danske Medier anerkender intentionen om at gengive forordningens artikel 16, stk. 3-4, på en lidt enklere måde i bekendtgørelsens § 6, stk. 4-7. Der synes imidlertid at være gået nuancer tabt ved ændring af forordningens systematik. Grundlæggende handler bestemmelserne om frister for udbydere af politiske reklametjenesters fremlæggelse af oplysninger; der er en almindelig frist og en særlig frist, der gælder i den sidste måned forud for et valg eller en folkeafstemning. Begge frister modificeres, når der er tale om udbydere af politiske reklametjenester, der er mikrovirksomheder, små eller – i nogle tilfælde – mellemstore virksomheder, idet der så gælder mere lempelige frister.

Såfremt den valgte systematik i bekendtgørelsen fastholdes, finder Danske Medier, at § 6, stk. 4, bør ændres, så ”jf. dog stk. 5 og stk. 6” erstattes af ”jf. dog stk. 5-7”. Dertil kommer, at såvel § 6, stk. 5 og stk. 7, henviser til virksomheder omfattet af ”artikel 16, stk. 3, 3. punktum”. Dette er ikke en korrekt gengivelse af forordningen. Henvisningen i stk. 5 er korrekt, mens henvisningen i stk. 7 bør være til artikel 16, stk. 4, 2. pkt., der ikke omfatter mellemstore virksomheder.

Det bemærkes i øvrigt, at ordene ”bekræfter udbydere af politiske reklametjenester inden for to arbejdsdage” i § 6, stk. 4, 1. pkt., der gengiver forordningens artikel 16, stk. 3, 1. pkt., med fordel kan ændres til den mere almindelige sprogbrug i dansk lovgivning ”skal udbydere af politiske reklametjenester inden for to arbejdsdage bekræfte”.

Danske Medier bemærker endvidere, at der i bekendtgørelsens § 6, stk. 8, 1. pkt., er tilføjet ordene ”fysisk eller elektronisk” i forhold til den tilsvarende bestemmelse i forordningens artikel 16, stk. 5, 1. pkt. Det er uklart, om dette ændrer eller præciserer forordningen og navnlig, om tilføjjelsen ændrer betydningen af undtagelsen vedrørende mikrovirksomheder m.v. i bekendtgørelsens § 6, stk. 8, 2. pkt., jf. forordningens artikel 16, stk. 5, 2. pkt.

Endelig undrer Danske Medier sig over straffebestemmelsen i bekendtgørelsens § 11, stk. 2, der henviser til forordningens artikel 16. Det forekommer enklere at udvide bekendtgørelsens § 10 til også at omfatte § 6, stk. 1, som netop vedrører Radio- og tv-nævnets anmodning om oplysninger efter artikel 16.

Danske Medier bidrager meget gerne med yderligere bemærkninger til brug for Kulturministeriets og Slots- og Kulturstyrelsens udarbejdelse af den annoncerede vejledning til bekendtgørelsen.

Udkast til bekendtgørelse om håndhævelse af og tilsyn med forordning 2024/1083 om mediefrihed

Danske Medier finder det vigtigt, at udkastet til bekendtgørelse stemmer overens med forordningen om mediefrihed. Foreningen har sammenholdt de to tekster, hvilket har givet anledning til en række bemærkninger til bekendtgørelsen:

I bekendtgørelsens § 2, nr. 1, bør henvisningen til artikel 6 slettes, da denne bestemmelse ikke vedrører Radio- og tv-nævnets opgaver som national tilsynsmyndighed, jf. radio- og fjernsynslovens § 44 c, der kun henviser til artikel 5, stk. 4, og artikel 7 i forordningen.

Henvisningerne til forordningen i bekendtgørelsens § 3 forekommer ikke stringente; i § 3, nr. 1, om "medietjenesteudbydere" henvises til artikel 2, som er forordningens generelle bestemmelse om definitioner, i § 3, nr. 2, om "public service-medieudbydere" henvises til artikel 5, stk. 1-3, om medlemsstaternes forpligtelser i forhold til public service, og i § 3, nr. 3, om "offentlige myndigheder og enheder" henvises til artikel 25 om statslig reklame m.v. Dertil kommer, at § 3, nr. 2, udgør en delmængde af § 3, nr. 1. Danske Medier foreslår, at henvisningerne ændres til henholdsvis forordningens artikel 2, nr. 2, nr. 3 og nr. 18, der definerer de pågældende begreber. Dette vil også stemme med bekendtgørelsens § 4, der fastslår, at forordningens definitioner finder anvendelse i bekendtgørelsen.

Danske Medier undrer sig også over opbygningen af bekendtgørelsens § 6 om Radio- og tv-nævnets opgaver som national tilsynsmyndighed. Det bemærkes således, at § 6, nr. 2 og 3, modsvarer af bekendtgørelsens kapitel 3 og 4, der gengiver en række af forordningens bestemmelser, mens § 6, nr. 1, om public service ikke tilsvarende følges op med en gengivelse af artikel 5. Dertil kommer, at der efter foreningens vurdering helt mangler et nyt nr. 4 vedrørende overvågning og rapportering om offentlige myndigheder og enheders udgifter til statslig reklame, jf. forordningens artikel 25, stk. 3, på trods af, at dette udfoldes nærmere i bekendtgørelsens kapitel 5. Endelig bemærkes for så vidt angår § 6, nr. 4, at den omtalte rapportering til Europa-Kommissionen ifølge forordningen er en forpligtelse for medlemsstaterne, ikke de nationale tilsynsmyndigheder, *in casu* Radio- og tv-nævnet.

I bekendtgørelsens § 7 henvises til radio- og fjernsynslovens § 39, stk. 4. Henvisningen skal ændres til stk. 6, og lovens navn justeres, jf. bemærkningerne ovenfor til bekendtgørelsen om politisk reklame.

Danske Medier bemærker, at der i bekendtgørelsens kapitel 3 indføres en indberetningspligt for medietjenesteudbydere, der ikke fremgår af forordningen. Det fremgår af artikel 6, stk. 1, samt præambelens betragtning nr. 32, at medietjenesteudbydere skal gøre de pågældende oplysninger tilgængelige for modtagerne af deres tjenester, men der synes hverken at være hjemmel til at fastsætte en pligt til at indberette disse oplysninger til nævnet eller en pligt til at gøre oplysningerne tilgængelige på en bestemt måde. Danske Medier anerkender, at Radio- og tv-nævnets opgave med at udvikle en dansk database kan lettes, såfremt medietjenesteudbyderne indberetter oplysningerne direkte til nævnet ved brug af et af Slots- og Kulturstyrelsen udarbejdet indberetningsskema, men

foreningen kan ikke acceptere denne yderligere administrative byrde for medlemmerne. Danske Medier foreslår derfor, at parantesen i overskriften "(og indberetning)" samt § 10, stk. 1 og 2, slettes. § 10, stk. 3, om løbende opdatering af oplysninger kan eventuelt ændres til § 9, stk. 2, men bestemmelsen er ret beset overflødig, da artikel 6, stk. 1, nævner "ajourførte" oplysninger.

Danske Medier står i øvrigt til rådighed for Kulturministeriet og Slots- og Kulturstyrelsen i forhold til udarbejdelse af den kommende vejledning til bekendtgørelsen, herunder om kravene til oplysninger.

Bekendtgørelsens § 13, stk. 1, fastslår med henvisning til forordningens artikel 22, stk. 1, litra b, at en mediemarkedsfusion skal anmeldes "på forhånd". I § 13, stk. 2, tilføjes, at anmeldelsen skal fremsendes "efter en nærmere angivet frist". Danske Medier finder, at denne frist bør angives, jf. også forordningens artikel 22, stk. 1, litra d. Danske Medier finder det i øvrigt væsentligt, at reglerne om anmeldelse af en mediemarkedsfusion afstemmes med de gældende konkurrenceregler om fusioner, således at der ikke indføres nye, unødvendige administrative byrder for virksomhederne.

Danske Medier finder ikke umiddelbart, at bekendtgørelsens § 14 afspejler forordningens artikel 22, stk. 2, om vurdering af mediemarkedsfusioner. Foreningen kan genkende visse elementer, f.eks. at § 14, nr. 1, gengiver dele af artikel 22, stk. 2, litra a, men der synes at være behov for en grundig gennemgang af hele paragraffen.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 16, at Radio- og tv-nævnet ved fusioner, som vurderes at kunne påvirke mediepluralismen *negativt*, og som er omfattet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens kompetencer, skal oversende nævnets vurdering til styrelsen. Tankegangen synes at være, at nævnet skal påpege en eventuel negativ virkning for mediepluralismen, inden styrelsen eventuelt godkender en fusion. Danske Medier mener, at det er det modsatte hensyn, der er bærende for involveringen af Radio- og tv-nævnet, nemlig at nævnet kan gøre Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen opmærksom på de *positive* virkninger af en mediemarkedsfusion, f.eks. hvor et af de i fusionen deltagende medier kan risikere at gå konkurs, såfremt styrelsen nægter fusionen – til skade for mediepluralismen.

Udkast til bekendtgørelse om forretningsorden for Radio- og tv-nævnet

Danske Medier har kun en enkelt bemærkning til denne bekendtgørelse, nemlig at henvisningen i § 17 til forordningen om mediefrihed med fordel kan indeholde forordningens fulde titel inklusiv ordene "og om ændring af direktiv 2010/13/EU", da § 17 netop vedrører ændringen af direktivet, hvorved ERGA erstattes af Rådet.

Udkast til bekendtgørelse om forretningsorden for Medienævnet

Danske Medier har ingen bemærkninger til denne bekendtgørelse.

Danske Medier står naturligvis til rådighed, såfremt ovenstående ønskes uddybet. Henvendelser herom kan rettes til undertegnede på telefon 3397 4000 eller email hrd@danskemedier.dk.

Venlig hilsen

Danske Medier

Holger Rosendal

Chefjurist